

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Quàm malè judicent, qui secundùm faciem judicant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ita puniuit, vt duarum arborum ramos, magna vi, ad terram inflexos traheret; ijsque militis pedes alligaret. Ita varice astrictum, repente laxatis ramis, sursum dimisit, vt in duas partes diruptus, vtrinque medius penderet. Hoc habuit, qui matrimonium diuisit. Constantinus Imp. ad Catullinum rescribens, jubet sacrilegos nuppiarum, tanquam manifestos parciadas, insui culeo viuos, vel exuri. Apud Cæsarem Baronium, in Alemannia, Otto Comes, à Ludouici Comitis (cuius vxorem publicis nuptijs, eo viuente, sibi nefandissimè copularat) militibus decollatus est. Hunc Constantiensis Episcopus, non solùm excommunicauerat viuum, sed etiam eum postea, apud monasterium in prædio ipsius constructum, à suis sepultum iusfit iterum effodi atque sepulturâ asini sepeliri. Denique *in lege Moyses mandauit huismodi lapidari*. Et Ecclesiastica lege, *impeditum criminis* est, si quis cum ea coniugium ineat, quam adulterio polluit, non tantum quando adulter procurauit mortem coniugis suæ, vel mariti adulteræ, vt eam in vxorem ducere posset: vel si adultera procuraret mortem viri sui, vel vxoris adulteri, morte vera secuta: sed etiam si adulteri sibi innicem dederint fidem de matrimonio, inter se contrahendo, post mortem vxoris adulteri, vel mariti adulteræ. Quantæ autem talibus olim impositæ sint poenitentiaz, quantasque etiam hodie mereantur, prolixum esset differendi argumentum.

Sic ergo ciuilis, sic Ecclesiasticus censuit magistratus judicandum, quia sciebant, se quoque & iusticias suas à judice altiore judicandos, juxta illud: *Deus stetit in Synagoga Deorum, in medio autem Deos diuidicat*, hoc est, *judices*, qui quemadmodum Deus Mundum gubernat, & in manu sua habet vitam & mortem nostram, ita & ipsi orbem regunt, ac habent vitæ necisque potestatem. Itaque si videt scelerum impunitatem, clamat è cælo: *Visquequò indicatis iniquitatem, & faciem peccatorum su- mitis?* Quem locum ita intelligit D. Hieronymus: *Quando venerit ad vos judicium, non consideratis causam, non consideratis judicium, sed personas eorum, qui causas habent;* ac si dicat: *si ve- nerit pauper habens negotium inflatum, & venerit habens negotium nequam, vos personam accipitis, non negotium.* Itaque usquequò

Ggg 3

judicatio

Io. Naucler.
vol. 2. Chron.
gener. II.
Anno 176.

L. 4. Quorum
appell. C.
Theod.
Baron. tom.
II. An. 1039. 4.

Ioan. 8. 5.
In cap. super
hoc, de eo,
qui duxit,
quam &c. 2.
Et can. Rela-
tum 31. q. 3.

X.

Psal. 81. 1.
Psal. 81. 2.

*judicatis iniquitatem? Seu quare judicando committitis, iniquitatem, qui officio profitemini & quietatem? Et usquequo faci peccatorum sumitis? & non solum facitis, ut merito peccatori esse videamini, sed etiam faciem duntaxat, & superficiem, iudicandorum aspicitis, personarum, non justitiae acceptores chlamydes purpureas, torques aureos, & serica pallia, tulumque magni nominis, non autem viscera meritaque caussa interiora attendentes? Punitur rusticus adulter, cur non punitur nobilis eiusdem criminis reus? plebeium in scissili pallia stro damnatis; cur coniunctum manifeste nobilem absolvitis? quasi idem meliorem caussam habeat, qui habet vestem meliorem. Nonne videtis, in multis pagis, altaria vetusta, fumosa, nullo nitore culta, in quibus tamen venerabile est Sacramentum, & in eo ipse Christus? At nobilium, iuxti, sepulchra marmore splendent dealbato & specioso, *qua plena sunt oficina mortuorum, & omniflurcita.* Si quis igitur, à Christo atque altari minimè ornato, ad tam splendidum Nobilis sepulchrum se conuerteret, illudq; præ Christo veneraretur, nonne demens esset? At hoc faciunt iudices isti, qui pauperis jure neglecto, secundum eum sententiam pronunciant, qui foris amictu splendet, intus scatet iniquitate. His recte ait Seruator: *Nolite indicare secundum faciem, sed rectum iudicium iudicate.* Idem ius Titio sit, quod Caio. Reus est, qui reum non plectit; aut quietiam defendit, aut fouet flagitiij obuelatione; qua se ipsum contaminat, & reum è diuinæ manus vindicta non liberat; facit ergo ex uno duos nocentes.*

Matth. 23. 27.

Iozan. 7. 24.

XI.
Sigebert, in
Chron. An-
no 870.

In cuius rei testimonium, refert Sigebertus, Lotharium Gallorum regem, adulterijs inquinatissimum, à Pontifice Nicolao sàpe forioque, de tam foedo scelere emendando, admonitum, cùm pellicem Waldradam à se non expulisset, & facta confessione, animum eam ejiciendi, aut relinquendi non habuisset, itaque temere atque indignè SS. Eucharistie Sacramentum percepisset, in morbum incidisse, atque haud diu postea è vita expulsum esse. Quod Apostolus, suo iam etiam tempore euenisse videns, homines ad accuratum conscientia examen, atque serium emendationis propositum adhortatus est his